

Цѣна на вѣстника.

БЪЛГАРИЯ:

За година . . . 4 л.
За 6 мѣсеца . . 2 л.
За 3 мѣсеца . . 1 л.

СТРАНСТВО:

За година 6 лева.

Всичко що се отнася до вѣстн.
„ВРЪМЕ“, да се изпраща на адресъ:
Редакция в. „ВРЪМЕ“ — Плѣвенъ.

Единъ брой 5 ст.

ВРЪМЕ

LE TEMPS

НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

За обявления се плаща:

На I стр. на дума 10 ст.
> IV > > > 5 ст.

Обявления,
които се публикуватъ много пѣти по
особно споразумение.

в. „ВРЪМЕ“

излиза всѣки ВТОРНИКЪ

Ръкописи не се връщатъ обратно
освѣтъ ако се заплащатъ пощен-
скитъ разноски.

ЕВСТАТИЙ ОБВОВЪ

(Адвокатъ)

и ВАСИЛЬ ЮРДАНОВЪ

(Дългогодишенъ Мирски Сдия).

Обявяватъ, че сесъдружиха и
почватъ да **адвокатствуватъ** въ г.
Плѣвенъ.

Приематъ да завеждатъ и за-
щищаватъ всѣкакви граждански,
углавни и фискални дѣла, прѣдъ
всички сѣдилища въ Княже-
ството.

Писалището имъ се намира въ
гр. Плѣвенъ, сръщу „Паметника“.

Курсъ по Рисуване и Живопись.

Откривамъ курсъ, въ който ще се прѣпо-
даватъ всички клонове отъ рисуването и
живописа отдѣлно за дами и отдѣлно
за господа.

Давамъ и частни уроци на ония, които
не желаятъ да слѣдватъ колективния
курсъ.

Желаящитъ да се отнесатъ за спора-
зумѣние до мене.

Съ почитание:

А. ДОКТОРОВЪ

прѣподавателъ при Плѣв. Клас-
но Мъжко Училище.

ОБЯВЛЕНИЕ

2000 три и четири годишни чер-
ничевы дръвчета продава Георги
Пирдонски. За споразумение при Ал-
бинъ Цибулски въ търговския музей
на Мавродиевъ въ гр. Плѣвенъ.

ИЗВѢСТІЕ

Продавамъ една кундураджийска
машина: „Лайпцигъ“, малко употрѣ-
бявана; **60—70 чифта кундур. калъпи**
отъ разни номера вѣхти и нови;
едно **кундур. точило**, тоже малко упо-
трѣбявано; единъ **електрически звъ-
нецъ**, съ двѣ батерии и всичкитъ
му принадлежности.

Интересующитъ се да заповѣ-
датъ въ дюгенятъ ми, сръщу Б. Н.
Банка и да ги прѣгледатъ.

Съ почитание:

Пажо Гуневъ

Едно опровержение.

По поводъ разговоритъ, които единъ
отъ редакторитъ на в. «Вечерна Поца»,
г. С. Радевъ, е ималъ съ видни лица
отъ руското министерство на Външнитъ
Работи и които разговори той публи-
кува въ тоя вѣстникъ, неотдавна се
появи въ вечерното издание на руския
«Правителственый Вѣстникъ» едно опро-
вержение, на което искаме да обър-
немъ вниманието на читателитъ си.
Това опровержение, важно и по форма
и по съдържание, излизаше отъ рус-
кото правителство и имаше за цѣль
«да поправи ония невѣрности, които г.
Радевъ е допусналъ въ публикувания
си разговоръ съ виднитъ руски дипло-
мати» и да опрѣдѣли *точно* гледището
на руското правителство по македон-
ския въпросъ.

На това опровержение нашитъ вѣст-
ници не обърнаха особно внимание и
по-голямата частъ отъ тѣхъ се задово-
лиха само да го хроникиратъ, когато
то заслужва да се разгледа по-обстойно
и да се държи смѣтка за него, защото
излиза непосредствено отъ руското
правителство, а слѣдователно изразява
неговото мнѣние, а още по-вече и за
това, защото и ония вѣрующы още
българи въ доброжелателството на Ру-
сия къмъ България ще трѣбва да се
убѣдятъ въ противното.

Най-важния пасажъ отъ това опро-
вержение е слѣдния: «*Политиката на Ру-
сия никога не е засѣгала хипотезата —
хранима, очевидно, само отъ нѣколко кра-
гове македонски патриоти — за окончател-
ното отпадане на тая провинция (Маке-
дония) отъ Турция. Русия е желала и
желае коренни реформи въ Македония,
а съвсѣмъ не коренното рѣшение на въ-
проса посредствомъ отпадането ѝ отъ
Турция. Здравото разбиране интереситъ
ни македонското население съвсѣмъ не
изискватъ послѣдното*».

Прѣведено на простъ языкъ това
изявление на руското правителство зна-
чи: нѣкои македонски патриоти хранятъ
надежда, че и Русия, като тѣхъ, желае
щото македонския въпросъ да се раз-
рѣши по такъвъ начинъ, че Македония
да се откъсне отъ Турция, но Русия
никога не е желала подобно нѣщо.
Русия желае само коренни реформи за
Македония, но не желае македонския
въпросъ да се рѣши коренно. Здравото
разбиране интереситъ на македонското
население не изискватъ щото Македо-
ния да се откъсне отъ турското цар-
ство и да заживѣе самостоятеленъ жи-
вотъ. Това изявление на руското пра-
вителство тѣй ясно и категорично не

е ново. Политиката на Русия всѣкога
се е въодушевлявала отъ тая мисль —
да се прави, да се струва, но нищо да
не се откъсна отъ Турция; тя трѣбва
да си стои цѣличка до като единъ денъ
Русия намѣри сгодния моментъ да я
погълне заедно съ балканскитъ народи,
а въ краенъ случай — ако сама не може
да извърши това — да сподѣлятъ тая
плячка съ Австрия. За да се докаже
това, не е нужно да се рови човѣкъ
много далечъ въ историята, достатъчно
е да си припомни нѣкои събития отъ
послѣднитъ 6—7 години. Знаменитото
австро-руско съглашение имаше и има
за цѣль да запази териториалното statu-
quo на Турция; Мюрценскитъ пѣкъ
реформи имаха за цѣль да попрѣчатъ
на колективното дѣйствие на великитъ
сили да наложатъ на Турция реформи,
които дѣйствително биха въдворили редъ
въ Македония, защото по тоя начинъ
Турция нѣмаше да дава поводъ за по-
стоянни вмѣшателства, а и македонското
население не само нѣмаше да се из-
тощи, но щѣше да увеличи своето ма-
териално и морално благосъстояние. За
това се изработиха прочутитъ «падар-
ски» реформи, които станаха за при-
смѣхъ на цѣлия свѣтъ.

Но не е само това. Ония отъ нашитъ
читатели, които сж слѣдили развитието
на политическитъ събития прѣзъ по-
слѣднитъ години ще си спомнятъ, че
руското правителство се е противопо-
ставяло систематически на революцион-
нитъ македонски организации и когато
не е успѣвало друго-яче, то е прибѣг-
вало и до клѣветата. Всички знаятъ
официалнитъ рапорти, които руския
«Правителственъ вѣстникъ» публикува
прѣди 4 години, въ които се припис-
ваха разни измислени жестокости на
македонскитъ революционери само и
само да ги компрометиратъ прѣдъ евро-
пейското общественно мнѣние. Впрочемъ
и днесъ руското правителство върши
същото. Ето, въ единъ отъ послѣднитъ
си броеве суския официозенъ вѣстникъ
«Руское Богатство» публикува една ко-
респонденция отъ Цариградъ, върху
дѣятелността на революционнитъ чети
въ Македония и твърди, че терора въ
Македония не се дължи на турцитъ, а
на българскитъ чети. Сжщата тая ко-
респонденция доказва още, че населе-
нието било погнусено и отчаяно отъ тия
чети, които му правили живота невъз-
моженъ.....

Въобще могътъ да се приведатъ хи-
ляди доказателства за да се установи,
че руската политика е била и ще си
остане въ духа на послѣдното «опро-
вержение» т. е. че тя не е за откъс-

ването на Македония отъ Турция.

Нашата цѣль не е да оборваме гледницето на руското правителство по македонския въпросъ. Русия е велика държава която има свои цѣли, сгрѣмежи и интереси и тя е права да ги прѣследва съ каквито срдѣства намѣри за най-удобни за себѣ си. Нашата цѣль, обаче, е да обърнемъ вниманието на ония български граждани, които благодарение на систематическитѣ заблуждения на заинтересовани хора—още вѣрватъ, че Русия, покровителката на славянитѣ, желае да помогне на нашитѣ братя въ Македония. И наистина, слѣдъ толкова очебиющи доказателства и слѣдъ такива категорични декларации, въ които кратко и ясно е изразена политиката на Русия по македонския въпросъ, не е ли срамно въ България да съществуватъ не отдѣлни хора, а цѣли политически партии, които да проповѣдватъ, че само когато сме съ Русия ще можемъ да освободимъ Македония? Неужели въ тия хора нѣма и капка съвѣсть да прѣстанатъ да заблуждаватъ лековѣрнитѣ граждани и да експлоатиратъ тѣхното чувство на признателностъ спрѣмо «освободителката», като систематически имъ внушаватъ, че тѣ не трѣбва да очакватъ да подобрятъ участъта на тѣхнитѣ братя въ Македония съ тѣхнитѣ сили и да не очакватъ това освѣнъ отъ Русия, когато противното е вѣрно?

Врѣме е, българскитѣ граждани да разбератъ, че интереситѣ на Русия по македонския въпросъ—нашия народенъ идеалъ—сж прѣко противоположни съ тия на българския народъ и да почнатъ да обмислятъ за срдѣствата съ които ние сами можемъ да подтикнемъ напрѣдъ тоя въпросъ, а въ сжщо врѣме и да спечелимъ симпатиитѣ на ония велики държави, чиито интереси по тоя жизненъ за насъ въпросъ съпадатъ съ нашитѣ, а за Русия да запазимъ само признателността си, но не и да влагаме сждбата си въ нейнитѣ ржцѣ. Българскитѣ граждани трѣбва веднажъ

за всѣкога да се освободжтъ отъ това заблуждение и да порицаютъ най-жестокото тия заинтересовани сѣячи на заблуждения, когато пакъ биха се опитали да ги увѣрватъ както прѣзъ 1902 година, че даже оржжия не сж потрѣбни за войската ни, защото Русия и безъ насъ ще ни освободи Македония.

Санаториумитѣ и излѣчимостта на туберкулозата.

Отъ години, лѣкуванието на бѣло-дробната туберкулоза (охтика) занимава уметѣ на всичкитѣ лѣкари въ цѣль свѣтъ. Този трѣнливъ въпросъ и до сега не е можалъ да се разрѣши. Лѣкаритѣ въ борбата си сж се ржководили и ржководятъ не само отъ чувство на хуманностъ, което ги кара да се интересуватъ за подобно зло, което безъ милостъ прониква въ всички класове, слоеве на човѣчеството, взема жертвитѣ, подготвя други чрѣзъ тѣхъ, но и дълбокото имъ убеждение, че отъ този човѣшки бичъ малко се избавятъ. Това общо човѣшко зло, което взема повече жертви, отъ колкото войнитѣ, които сж тоже голѣмо зло за човѣка, отдавна е обърнало вниманието на всички ни, най-вече носителитѣ на медицината—лѣкаритѣ. Туберкулозата е една отъ инфекциознитѣ (заразителнитѣ) болѣсти, съ специфиченъ микробъ, нарѣченъ bacille tuberculeux de Koch, по името на този, който го е открилъ. Туберкулозния бацилъ е откритъ прѣзъ 1881 год. отъ Професоръ Koch. Той има формата на тънка запетая. Бацилитѣ се намратъ на всѣкъдѣ, най-вече дѣто има много прахъ. Заразяванието ни се извършва или въ дихателнитѣ направо или прѣзъ индиректно пищеварителнитѣ и други органи. Туберкулозата вирѣе въ разнитѣ възрасти въ разнитѣ органи на човѣшкото тѣло. Отъ всички туберкулозни заболявания най-често се срѣщатъ тия на бѣлитѣ пробове, като органи, които най-много работятъ, най-много кръвь съдържатъ, най-важния процесъ се извършва за организма, то е хематозата, т. е. кръвообразуването. Въпреки вирулентността ѝ, когато е локализирана въ дробовѣтѣ ни, по нѣкогажъ даже спонтанно, може да се излѣкува, когато причинитѣ, които сж я произвели се примахнатъ, климатическитѣ условия, или начина на живѣнието се измѣнятъ или прѣмахнатъ.

Като знаемъ че туберкулознитѣ заболявания на лимфатическитѣ жлѣзи (скрофулитѣ), на коститѣ, на ставитѣ, на кожата, мускулитѣ и др. прѣдставятъ фидктуаций, подувания,

спадания, влошавания прѣзъ извѣстенъ периодъ на годишнитѣ врѣмена, именно пролѣтѣта и отчасти есенѣта, дѣто туберкулозния процесъ може да прѣкара (прѣмине) периодитѣ на еволюцията си или спрѣ. Спиранieto става въ всѣки периодъ и то или ще регресира, сир. туберкулозното огнище ще умрѣ, или пѣкъ ще чака единъ благоприятенъ моментъ на развитие. Въ първи случай почвата за развитието не е била приятна, затуй ѝ умира. Отъ туй вадимъ заключението, че туберкулозата може да се лѣкува и излѣкува. Обаче едно остава, то е прѣдрасположението ни къмъ туберкулозата. Тя е конгенитална (наслѣдственна) или придобита. Първото всѣкой го разбира, т. е. онова що сме донесли съ себѣ си, когато сме се родили, но то още не показва че сме донесли или носели бацилитѣ или туберкулитѣ съ себѣ си, а се състои въ слабостта на тъканитѣ на органиитѣ на разнитѣ системи на организма. Придобитата туберкулоза има много причини, отъ които сж: алкохолизма, сифилсѣтъ, нѣкой еруптивни болѣсти, инфлуенцията. Нѣкой отъ туберкулознитѣ заболявания, като оздравѣтъ, оставатъ изгладими или неизгладими слѣди. Напр. гърбавитѣ, искривенитѣ съчленения сж слѣди отъ оздравели туберкулози, които деформации оставатъ за винаги неизлѣчими физически недостатѣци. Тѣзи деформации, не ще съмнѣние, докарватъ измѣнения въ формата, положението, голѣмината на органиитѣ въ коремната и грждна праздини. Като имаме случай отъ оздравела туберкулоза, при единъ и сжщъ зародишъ, допустимо е да мислимъ, че има оздравяване и на случаи отъ бѣлодробна туберкулоза. За потвърждение на това многобройнитѣ клинически и анатомопатологически данни сж толкова явни, че не трѣбва да се съмняваме въ истинността имъ. На утопии сж се намирали праздини (каверни) заздравѣли (сикатризирани) у лица отдавна излѣкувани отъ охтика и сж умрѣли отъ съвсѣмъ други болѣсти, но не и отъ туберкулозата. Бѣлодробната туберкулоза, нарѣчена охтика, е излечима, освѣнъ това, тя е излечима при всичкитѣ си форми и периоди на еволюцията си. Случайитѣ, които сме мислили за загубени, могли сж да оздравѣтъ. Значи, излѣчимостта на охтиката е неоспоримъ фактъ. Понятието за «излѣчимостъ» на тѣзи болѣсти трѣбва да стане достойние на всички, за да можтъ о врѣме да се взематъ необходимитѣ мѣрки. Това обстоятелство ще олесни както заболялия и тѣзи които взематъ мѣрки за излѣкуванието му. Когато болния е увѣренъ и самъ си казва, че ще оздравѣе, работата на лѣкаря, ако може да се каже, е на половина свършена.

които сподѣляха мнѣнието му, отиде да продължи доминото си.

— Дадохъ му да разбере, каза г. Мутонъ, като посочи Ронолфа, който отиде да седне на сжщата маса, на която бѣха седнали Шонаръ и Колинъ.

— Какъвъ глупецъ! Каза Родолфъ на двамата млади хора, като имъ посочи г. Мутонъ.

— Той има добра глава съ клѣпачи като гюрюкъ на кабролетъ и очи като нумерата на Лото, каза Шонаръ като извади една луличка съвършено почернела.

— Бога ми! Господине, каза Родолфъ, вие имате много хубава луличка.

— Охъ, азъ имамъ друга, по-хубава, за въ общество, каза разсѣяно Шонаръ. Дай тютюнь, Колинъ.

— Я! Извика философа, свършихъ го.

— Позволете ми да ви прѣдложа, каза Родолфъ, като извади изъ джеба си единъ пакетъ тютюнь и го сложи на масата.

На тая вѣжливостъ Колинъ счете, че трѣбва да отговори съ почерпване.

Родолфъ прие. Почна се разговоръ върху литературата. Родолфъ, запитанъ за професията му и вече издаденъ отъ дрѣхитѣ си, изповѣда сношенията си съ Музитѣ и порѣча още по едно пиене. Понеже слугата се канеше да се повърне съ бутилката, Шонаръ го замоли да я забрави. Той бѣ чулъ звукътъ на единъ срдѣренъ дуетъ отъ двѣ петолевки въ единия джобъ на Колинъ. Родолфъ въ скоро врѣме дойде въ състоянието на друга-

ПОДЛИСТНИКЪ

С Ц Е Н И

изъ

Живота на безгрижнитѣ (6)

отъ

Henry Murger.

Какъ се състави кружока ни безгрижнитѣ.

— При все това, г. Мутонъ.....

— Да, разбойници, продължи чиновника. Тѣ сж причината за нещастieto на всички; тѣ направиха революцията и убийствата; доказателство—Мюра.

— Извинете, каза Родолфъ, искате да кажете Марá.

— Не не, не не, подвзе г. Мутонъ; Мюра, защото азъ видѣхъ погрѣбението му, когато бѣхъ малъкъ.....

— Увѣрвамъ ви.....

— Даже го прѣдставлявахъ въ цирка.....!

— Е да, каза Родолфъ, той е Мюра.

— Ами какво ви разправямъ азъ отъ цѣль частъ? Извика упорития Мутонъ. Мюра, който работеше въ една маза! Е добръ, едно прѣдположение: Бурбонитѣ не сториха ли добръ като го гилотинираха, понеже той бѣ прѣдатель?

— Кой? Гилотинирали! Прѣдалъ! Що? Извика Родолфъ, като залови пѣкъ той г.

Мутона за копчето на редингота му.

— Е добръ, Мара.

— Не не, не не, господинъ Мутонъ, Мюра. Да се разберемъ да го вземе дявола?

— Разбира се. Мара е канала. Той прѣдаде императора въ 1815 год., затова азъ казвамъ, че всичкитѣ вѣстници сж еднакви, продължи г. Мутонъ, като влезе въ тезата, на това, което наричаше едно прѣдположение. Знаете ли, какво бихъ желалъ азъ г. Родолфъ? Е добръ, едно прѣдположение..... Азъ бихъ желалъ единъ добръ вѣстникъ..... Но не голѣмъ..... добръ! И който нѣма да има фрази.....

— Вие сте вискателенъ, прѣкъсна го Родолфъ. Единъ вѣстникъ безъ фрази!

— Е добръ, да! Слѣдете мисълта ми.

— Старая се.

— Единъ вѣстникъ, който ще разправя само за здравето на царя и за богатствата на земята. Защото, най-сетнѣ, за какво служатъ всичкитѣ ви вѣстници, отъ които не се разбира нищо? Едно прѣдположение: азъ работа въ общината на ли? Завеждамъ регистра си. Е добръ, то е като да дойде нѣкой да ми каже: «Господинъ Мутонъ, вие вписвате умрѣлитѣ, е добръ, направете гѣй, направете инакъ. Е добръ, какво! Това? Какво! Това, защо! Е добръ, вѣстницитѣ сж същото нѣщо, каза той, въ заключение.

— Разбира се, каза единъ съсѣдъ, който бѣ разбралъ.

И г. Мутонъ като получи поздравленията на нѣколко отъ постояннитѣ посѣтители,

И тъй, отъ като излѣчимостта на охитката се импозира на науката, терапевтиката въ тѣзи областъ направи голѣмъ скокъ на напредъ. Обаче, за голѣма жалостъ, виждаме че всичкитѣ опитвания на специфични и неспецифични лѣкове и серуми не оправдаха възлагаемитѣ имъ надѣжди. Серума на Професора Кош не малко прѣждеврѣмни жертви отнесе. Но и отъ несполуката му хората на науката можаха да извлекатъ поука.

Човѣшкия родъ е далъ до днесъ такива жертви съ милиони, види се ще дава още. Не трѣбва пъкъ да се забравя безъ грѣшки рискъ и жертви успѣхъ нѣма. Затова отъ насъ се изисква опитностъ, добро наблюдение, провѣряване и прѣтълкуване на експериментитѣ.

По настоящемъ медицинската наука располага съ двѣ методи, които се считатъ като по рационални за лѣкуване на бѣлодробната туберкулоза. Тѣ сж: хигиено-дистетическата и климатическата методи.

Хигиеничното лѣчение, има прѣдъ видъ специфичния микробъ, който лесно прониква въ слабъ и прѣдрасположенъ организмъ, има за цѣль усиление на индивидуума за борба противъ това заразяване. Туй усиление се състои въ подновяване и заякчаване на тъканитѣ, храненията, асимилацията и дезасимилацията по активна, съ една рѣчь жизнеността става по-силна. Въ всѣки видъ туберкулоза трѣбва да се има прѣдъ видъ туберкула (нарастъкътъ) и почвата на която се той намира Туберкулознитѣ бацили намиращи се на всѣкъдѣ около насъ и могатъ да навлѣзатъ въ тѣлото, както видѣхме прѣзъ разни врати. При такива условия трѣбвало би повечето отъ насъ да се заразимъ—туберкулизираме. Обаче, за голѣмо наше щастие, това не става тъй лесно, както ний си прѣдъполагаме. Безъ да сѣтимъ или знаемъ организма работи и се защитава отъ тия неприятели. На какво всичко това се дължи? На рефрактерността на организма. Тѣзи, които не могатъ да се туберкулизиратъ, сж рефрактерни. Да бждешъ рефрактеренъ на такава една болѣстъ значи да имашъ дихателнитѣ си органи, цѣлия организмъ въ добро състояние. (Слѣдва).

ДОПИСКИ

Получихме прѣписъ отъ едно заявление подадено до Плевенската окръжна училищна инспекция, подписано отъ жителитѣ на с. Коприва (Никополско), В. Н. Илчевъ, Личо Ив. Палювъ и Михалъ Тодоровъ, съ което се оплакватъ отъ учителя си Тодоръ Романовъ,

ритѣ си и имъ се изповѣда отъ своя страна.

Тѣ сигурно бѣха прѣкарали ноцта въ кафенето, ако не бѣха ги замолили да си отидатъ. Тѣ не бѣха изменили нито десетъ крачки, макаръ и да употребиха за това цѣлъ четвъртъ часъ и единъ проливенъ дъждъ ги заплиска. Колинъ и Родолфъ живѣха на двата противоположни крайща на Парижъ; единия на островъ Сенъ - Луи, а другия въ Монмартръ.

Шонаръ, който съвършено бѣ забравилъ, че нѣма жилище, ги покани да отидатъ у него.

— Елате у дома, каза той, азъ живѣя тука близо; ние ще прѣкараме ноцта въ разговоръ за литературата и изящнитѣ искуства.

— Ти ще ни посвиришь, а Родолфъ ще ни издекламира отъ стиховетѣ си, каза Колинъ.

— Бога ми, да! Прибави Шонаръ, трѣбва да се смѣемъ, само еднѣжъ се живѣе!

Като стигна прѣдъ кѣщата си, която Шонаръ позна малко мѣчно, той сѣдна малко на единъ камъкъ до портата, за да чака Родолфъ и Колинъ, които бѣха влѣзли въ една още отворена кръчма, за да взематъ първитѣ необходимости за една ноцна закуска. Като пристѣгнаха и тѣ, Шонаръ похлопа нѣколко пѣти на портата, защото едва си спомняше, че вратаря имаше обичай да не отваря бърже. Най-послѣ вратата се отвори и дѣдо Дюранъ, прѣнесенъ въ обятията на първия сънъ и като не си припомняше, че Шонаръ не е вече тѣхенъ наемателъ, не се обезпокои никакъ, когато той си обади името.

Когато и тримата изминаха стълбата, което

защото: 1) билъ прѣвѣрналъ училището въ жилище, готварница и пералня; 2) държелъ дѣцата прѣзъ най-голѣмитѣ студове на двора прѣзъ междучасията, за да не смущаватъ малкото му дѣте; 3) Не позволявалъ на дѣцата да оставатъ за обѣдъ въ училището и въ найлошото зимно врѣме пакъ по сжщитѣ съображения — да не му смущаватъ дѣтето и 4) билъ партизанинъ на стария обичай — да реди ученицитѣ да му доставляватъ ежедневно хлѣбъ, който и не заплащалъ.

Като даваше гласностъ на това заявление, надѣваме се, че почитаемота инспекция ще изпѣлни дълга си като направи една безпристрастна анкета и установи отговорноститѣ, защото често пѣти оплакванията противъ учителитѣ сж съвършено безосновни, а се диктуватъ отъ съвсѣмъ други побуждения.

ХРОНИКА

По наслѣдството на Евлоги Георгиевъ.

Прѣди нѣколко дни Министра на Финанситѣ, отъ името на правителството, е подалъ едно заявление до II Софийски Мир. Сждия за обезпечение на доказателствата за единъ бждящъ процесъ, съ който ще се установява, че Гешевъ нѣма право да задържа милионитѣ на покойния Евлоги Георгиевъ за себе си, а трѣбва ги прѣдаде по назначението имъ — разни благотворителни учреждения. Правителството е избрало за свой защитници по това дѣло Софийскитѣ адвокати г. г. Малиновъ, Д-ръ Помяновъ, Хр. Филиповъ и Ив. Славовъ и е посочило и на нѣкои други доказателства извънъ ония посочени въ мобата на наслѣдницитѣ на Евлогия Георгиевъ.

Сезонни билети по Бѣлг. държ. желѣзници.

Научаваме се, че Дирекцията на желѣзницитѣ възнамѣрява да направи прѣзъ идущия лѣтенъ сезонъ общо намаление на цѣнитѣ на пѣтнишкитѣ билети. Съ това намаление щѣли да се ползватъ и ония, които съгласно правилницитѣ, прави имъ се 50% отстъпка отъ обикновенитѣ цѣни; а не, както бѣ досега, да имъ се даватъ половинки по цѣнитѣ на старата тарифа, вмѣсто сезонната.

Тарифитѣ за съобщенията между Бѣлгария и Ромѣния.

Сключената миналия мѣсець конвенция между Дирекцията на бѣл. дър. желѣзници и ромѣнското параходно дружество за прѣнасяне стокитѣ съ голѣма бързина и намалени тарифи — е вече подписана прѣди нѣколко дни и слѣдъ 15—20 дена ще бждатъ готови тарифитѣ за това съобщение.

изкачване бѣ и дълго и трудно, Шонаръ, който вѣрвеше напредъ, издаде единъ викъ на очудване като намѣри ключа на стаята си на бравата на вратата и.

— Какво има? Попита Родолфъ.

— Не разбирамъ нищо, отговори той, намирамъ ключа на вратата, а азъ ужъ го взехъ съ себѣ си тая сутринъ. Ахъ! Ще видимъ тая работа. Азъ го бѣхъ оставилъ въ джоба си. Ехъ! Дяволъ да го вземе! Ето го, още е тамъ! Извика той като имъ показа ключа.

— Това е магия!

— Фантасмагория, каза Колинъ.

— Фантазия, прибави Родолфъ.

— Но, подвзе Шонаръ, чийто гласъ издаваше начало на ужасъ, чувате ли?

— Що?

— Що?

— Моето пиано, което свири само, *ре, ла, ми, ре, ла, си, соль, ре*. Безобразно *ре*! Всѣкога ще е фалшиво!

— Но може би, това не е вашата стая, му каза Родолфъ, който прибави ниско на ухото на Колинъ и го подчеркна.

— Той е пианъ.

— Разбира се. Прѣди всичко това не е пиано, а флейта.

— Но и вие сте пиани, драгий ми, отговори философъ на поета, който бѣ сѣдналъ на дъскитѣ. Това е цигулка.

— Ци..... Пфу! Слушай, Шонаръ, измѣмра Колинъ като теглеше краката на приятеля

Захарната фабрика въ Търново.

Още тая година щѣло да се почне постройката на нова захарна фабрика въ Търново, за която е дадена концесията на белгийската компания, която прѣди 6 години е купила захарната фабрика въ *Саскутъ* и отъ тогава е построила и друга една фабрика въ гр. *Романъ*. — Бѣлгарската концесия на белгийската компания се простира върху окръжитѣ: Търново, Плевенъ, Русе и Шуменъ. — Размѣритѣ на Търновската фабрика щѣли да бждатъ приблизително сжщитѣ, както ония на Софийската фабрика, т. е. прѣдначена за производство на около 400 вагона захаръ годишно.

Износъ на птицитѣ безъ свидѣтелство.

Австро-унгарския дипломатически агентъ е отпавилъ до министра на външнитѣ работи и на изповѣданията г-нъ Р. Петровъ една нота съ която съобщава, че вслѣдствие сключеното провизорно съглашение между Австро-унгария и Сърбия, вноса и транзита на сръбскитѣ птици отново ще се позволява, начиная отъ 18 мартъ (н. ст.), и че отъ този денъ се отмѣняватъ, исканитѣ по-рано, консулски зарѣрки на *certificats d'origine* за вноса и транзита на произходящитѣ отъ Бѣлгария птици.

— **Избрано настоятелство.** Въ края на миналата година писаритѣ въ града ни съставиха дружество «Съзнание», цѣльта на което е умственното, нравственното и материалното повдигане на членоветѣ му и професионалното имъ развитие и солидаризиране. Дружеството събра веднага доста членове и благополучно се развива отъ тогава насамъ. Миналия мѣсець стана изборъ за настоятелството му и се избраха: Прѣдседателъ: г. Пѣшо Лазаровъ, Подпрѣдседателъ: г. К. Иончевъ, Секретаръ: г. Ив. Павловъ, Касиеръ: г. Христо Юрдановъ, Дом. Библиотекаръ: г. Т. Юрдановъ, Свѣтници: г. г. П. Гуровъ, Ил. Тончовъ и Никола Дянковъ и Контролна комисия: К. Калчовъ, М. Джковъ и Евстатиенъ.

— **Защитата на фискалнитѣ дѣла.** Съгласно едно окръжно на Министерството на Финанситѣ (отдѣление за косвеннитѣ данѣци) защитата на фискалнитѣ дѣла прѣдъ сждилищата за въ бждаще се възлага на помощницитѣ на акцизнитѣ началници, а държавнитѣ адвокати се освобождаватъ отъ тѣхъ, за да могатъ по-успѣшно да извършватъ другата си работа.

Прощаленъ банкетъ.

На 10 того вечерта, въ салона на бира-рията Коста Лазаровъ въ градътъ ни, бѣ даденъ прощаленъ банкетъ на г-да подполковницитѣ Радойковъ и Диоловъ, по случай

си, и тая хубава! Тоя господинъ твърди, че това е ци.....

— Дяволъ да го вземе! Извика Шонаръ, много уплашенъ, моето пиано всѣ свири; това е магия!

— Фантасма..... гория, каза Колинъ и изпусна една отъ бутилкитѣ, които държеше въ ржцѣ.

— Фантазия, прибави отъ своя страна Родолфъ.

Всрѣдъ тоя шумъ, вратата на стаята се отвори внезапно и на прага се показа една личностъ, която държеше въ ржка единъ запаленъ свѣтилникъ съ три розови свѣци.

— Какво обичате, Господа? попита той, като поздрави вежливо тримата приятели.

— О, небо, що сторихъ? Азъ съмъ се излѣгалъ; това не е моята стая, каза Шонаръ.

— Господине, прибавиха изедно Колинъ и Родолфъ, като се обръщаха къмъ лицето, което бѣ отворило вратата, благоволете да извините приятеля ни; той е пианъ до въ трета степенъ.

Изведнѣжъ единъ лжчъ отъ съзнание мина прѣзъ пианството на Шонара, защото той бѣ прочелъ елѣдното, написано съ бѣла боя на вратата:

«Идвахъ три пѣти да тѣрся играчкитѣ си».

Фели.

(Слѣдва).

примъстванието на първия въ гр. Враца, а на втория въ гр. Видинъ. Банкета бѣ устроенъ отъ нѣколко граждани, добри приятели на горѣспоменатитѣ двама офицери. Присъствуваха около 40 души най-видни граждани, адвокати, сѣдии, инженери, лѣкари и нѣколко офицери. Банкета се отличаваше съ непринудена сърдечностъ и интимностъ, съ каквато се отличаваха и споменатитѣ г-да офицери между приятелитѣ си граждани. Казани бѣха и нѣколко тоста. Прокурора при сѣда, г-нъ Ножаровъ, като тълкувателъ чувствата на присътвующитѣ, искаша скръбта имъ отъ раздѣлата съ любезнитѣ и незабравими офицери, които оставатъ отлични спомени отъ отношенията си съ гражданитѣ, и имъ благопожела уснѣхъ тамъ дѣто ги прѣмъстватъ.

На този тостъ отговори г-нъ Подполковникъ Радойковъ съ свойствения му приличенъ хуморъ. Най-дълбоко впечатление направи тоста на г-нъ Подполковникъ Диноловъ, който като благодари отъ свое име и отъ името на другаря си г-нъ Радойковъ за голѣмата честь, която имъ правятъ гражданитѣ съ поканата на банкета, каза че офицеритѣ нищо не ги дѣли отъ гражданитѣ и послѣднитѣ отъ първитѣ и че армията може да изпълни задачата си само тогасъ, когато тя се поддържа отъ гражданитѣ, отъ народа; че този случай му дава осезателно доказателство за симпатията на гражданитѣ къмъ армията, което е солиденъ залогъ за светлото бъдаще на отечеството ни. Тоста му бѣ изслушанъ съ най-дълбоко внимание и съпроводенъ съ одобрения и ржкоплекскания. На тоста отговори адвокатъ г-нъ Рачевъ, като каза, че почти всички отъ присътвующитѣ граждани сж запасни военни, готови всѣки моментъ да изпълнятъ военния си дългъ и че гражданитѣ обичатъ войската си.

Банкета се продължи весело до къмъ 2 ч. прѣзъ ношъта.

Заемаме слѣдното отъ в. «Македонско дѣло».

Напослѣдгъкъ Хилми Паша е издалъ отчетанъ единъ свой рапортъ върху сраженията, които сж станали прѣзъ миналата 1905 год. въ Македония, между турската войска и българскитѣ, сръбскитѣ и гръцки чети.

Споредъ тоя официаленъ турски документъ, прѣзъ отчетната 1905 год. турската войска е имала 75 сражения съ български чети, въ които сж участвували 1070 души четници, отъ които 335 души убити, 8 ранени и 58 заловени живи. Отъ тия сражения турската войска имала убити 960 души войници и 40 души офицери и ранени 660 войника и 10 офицери.

Сръбскитѣ чети прѣзъ казаната година сж имали 14 сражения, въ които сж участвували 286 души четници, отъ които 97 души убити, ранени — 3 и 13 души заловени. Загубитѣ на турската войска отъ тия сражения е: 340 войника и 20 души офицери убити, и 250 войника и 12 офицери ранени.

Гръцкитѣ чети, споредъ рапорта на Хилми Паша, сж имали нѣколко сражения, въ които всички участвуюци въ сражението гръцки четници сж се прѣдавали.

— **Размѣстени сѣдебни слѣдователи.** Съ заповѣдъ отъ Министерството на Правосъдието сѣдебнитѣ слѣдователи при Плъвенския Окръженъ Сѣдъ г. г. Д-ръ Т. Стаменовъ и Ив. Бешковъ се прѣмъстватъ единъ вмѣсто други, тъй че за въ бъдаще г. Бешковъ ще завежда I слѣдственъ участъкъ, а г. Стаменовъ—II слѣдственъ участъкъ.

— **Автомобилни съобщения.** Както се вижда, правителството сериозно се е завзело да подобри сношенията между ония населени мѣста въ Княжеството, които не сж свързани нито съ желѣзница, нито пакъ сж пристанища. За тая цѣль правителството е намислило да установи автомобилни съобщения между тия градове. Автомобилитѣ ще се доставятъ на държавни разности и ще се експлоатиратъ отъ държавата. Министерския съвѣтъ се е занимавалъ вече съ тосъ въпросъ и е рѣшилъ щото Министерствата на Търговията и Земледѣлието и на Пжтищата и Съобщенията да съставятъ точенъ списъкъ на ония гра-

дове, които трѣбва да се свържатъ съ автомобилни съобщения, а слѣдъ това Министерския съвѣтъ ще рѣши окончателно тоя въпросъ.

Въ свръзка съ това е и изирачането на трима чиновници отъ техническото отдѣление на Дирекцията на Поцитѣ и Телеграфитѣ въ Парижъ, за да специализиратъ въ тамкашнитѣ автомобилни фабрики, та послѣ да поправятъ бжданитѣ държавни автомобили.

— **Софийската класна лотария.** Споредъ съобщенията на софийскитѣ вѣстници, Софийското градско общинско управление е било рѣшило да спрѣ разиграването класната лотария, защото управителния съвѣтъ не изпълнявалъ задълженията си по контракта да пустне въ продажба 50,000 цѣли лозове, а пуска всичко 12,500, а съ това оцетява както лековѣрната публика, а тъй също и общинската каса.

Кои сж «Шарль» и «Жанъ»? На читателитѣ ни е извѣстно, че между сегашния подпрѣседателъ на камарата г. Д. Петковъ и Софийския търговецъ И. Киселовъ бѣ заведено едно интересно дѣло прѣдъ Софийския Окр. Сѣдъ за една доста голѣма сума, която Д. Петковъ претендира да има да взема отъ Киселова като комисионна за услуги, които му вършилъ по сключването на контракта за доставката на патрони отъ Унгарската фабрика Вайсъ. Тоя процесъ се свърши въ Апелативния сѣдъ съ спогодба между странитѣ, но излѣзе на яве едно писмо отъ Киселова до фабриката, отъ съдържанието на което личи, че по доставката на тия патрони Киселовъ е далъ рушфетъ на три мистериозни личности отбѣлжзани съ имената: *Фонъ Валъ, Шарль и Жанъ*. По поводъ на това заведе се една полемика между вѣстницитѣ: «Новъ Вѣкъ», «Миръ» и «Прѣпорецъ» и понеже «Новъ Вѣкъ» настояваше да се посочатъ имената на подкупенитѣ чиновници, то «Миръ» и «Прѣпорецъ» ги посочиха—«Шарль»—Министър-Поѣдседателя Р. Петровъ, а «Жанъ»—министра на войната г. М. Савовъ. Не се каза само кой е «Фонъ Валъ». Оскърбени отъ това визираниитѣ министри били рѣшили да заведатъ дѣло за клѣвета противъ в. «Миръ». Процеса обѣщава да бжде интересенъ и вѣроятно ще изнесе и други некрасиви работи изъ дѣйността на днешнитѣ управници.

— **Прѣмѣстенъ.** Касиера при Плъвенското държавно контролорство г. Г. Циговъ е прѣмѣстенъ на сжщата длъжностъ въ г. Видинъ, а на негово мѣсто иде Видинския касиеръ г. Томовъ.

— **На 12 т. м. учителитѣ** при основнитѣ училища дадоха едно «утро» за въ полза на бѣднитѣ ученици въ салона на дружество «Съгласие», програмата на което се изпълняваше само отъ ученици и ученички. „Утрото“ бѣ посѣтено сравнително слабо, което може да се обясни съ присъствието на цирка въ града ни, който въ това врѣме даваше първото си прѣдставление. Правеше впечатление извънредно много прѣтрупаната програма—около 30 номера, която впрочемъ съ малки изключения се изпълни доста добрѣ. Устроителитѣ на това забавление заслужаватъ всѣка похвала за гдѣто сж си дали трудъ да го подготвятъ и най-вече за желанието имъ да спомогнатъ на бѣднитѣ си ученици.

— **По допълнителнитѣ избори.** Споредъ полученитѣ свѣдения допълнителния депутатски изборъ въ Ловчанска околия е спечеленъ отъ кандидата на правителство Симеонъ Хитровъ, който е получилъ 800 гласа по-вече отъ колкото кандидата на съединената опозиция г. Йонко Веселиновъ.

Свѣденията говорятъ още, че на избора сж се явили извънредно много избиратели, а самия изборъ билъ произведенъ при пълненъ редъ и тишина.

— **На в. «Плъвенски Извѣстия».** Както се вижда, редакторъ-стопанина на «Плъвенски Извѣстия» чака съ нетърпение появяването на всѣкой брой отъ «Врѣме», защото въ послѣдния брой се оплаква, че го получавалъ три дни слѣдъ излизанието му. Не ни очудва интереса, който г. Караивановъ показва къмъ нашия вѣстникъ, защото той му оказа особно

влияние. Както е извѣстно на читателитѣ ни, в. «Плъвенски Извѣстия» се отличаваше съ изобилието на цинизми и бѣ си спечелилъ печалната слава на една начавра, въ която освѣнъ хули и ругания нищо друго не можешъ прочете; отъ какъ се появи обаче, в. «Врѣме» — тоя вѣстникъ се подобри значително и не само хулитѣ намаляха въ колонитѣ му до минимумъ, но и почна да пиши за сериозни работи — социология и пр. пр. Намъ е драго да констатираме, че сме оказали такова благотворно влияние на в. «Плъвенски Извѣстия» и бързаеме да увѣримъ г. Караивановъ, че другъ пжтъ първо нему ще изиращаме в. «Врѣме», а послѣ на другитѣ си читатели.

Движението на епидемическитѣ и инфекциозни болѣсти отъ I-ий Мартъ до 10-ий сѣций н. г. въ г. Плъвень.

Наименование на болѣститѣ	Имаше	Заболѣли	Всичко	Оздравѣли	Умрѣли	Остагатъ
Скарлатина	10	1	11	4	—	7
Петнисъ тифусъ	1	—	1	—	—	1
Коремень тифусъ	—	1	1	—	—	1
Брусница	—	7	7	—	—	7
Дифтеритъ	1	1	2	—	—	2
Черна кашлица	3	2	5	3	—	2
Червенъ вѣтръ	—	1	1	—	—	1
Заушки	4	6	10	4	—	6

Старши Град. Лѣкаръ: **Д-ръ Бърдаровъ.**

КНИЖНИНА

Получи се въ редакцията първата брошура отъ романа на *Вилхелмъ Фонъ Поленцъ*—„Селянинъ“, прѣведенъ отъ г. Стоянъ Н. Коледаровъ. Тая брошура има три печатни коли, а цѣлния романъ цѣль дъ излѣзе въ 25 коли.

Трудно ни е да дадемъ една прѣцѣпка на това произведение прѣди да излѣзе цѣло отпечатано, но ако се сѣди по прѣдговора на романа който е написанъ отъ знаменития руски писателъ Л. Толстой, това произведение е въ висша степенъ художествено.

Прѣвода на романа е отличенъ; впрочемъ г. Коледаровъ е прѣводачъ съ име, защото отъ него сж прѣведени доста цѣнни съчинения на български.

Ние прѣпоръчваме горѣщо на читателитѣ си тоя романъ, защото той заслужва най-широко разпространение между интелегентнитѣ читатели.

Прѣди двѣ седмици

пристигнаха въ най-голѣмъ изборъ и отъ най-добро качество всички необходими за една канцелария потребности въ

**книжарницата на
Т. Хр. Бърдаровъ
Плъвень,**

така щото книжарницата е въ положение да снабди коя и да е канцелария съ всичко, отъ което има нужда.

При всичко, че споредъ новата митническа тарифа, цѣнитѣ сж доста повишени, тая книжарница продава пакъ най-ефтино и почти на старци цѣни.

Въ печатницата на Т. Бърдаровъ има готови всички печатни книги за селскитѣ общини споредъ новия правилникъ; сжщо и дѣловоднитѣ книги по училищнитѣ бюджети.

Въ книжарницата се намиратъ винаги готови и всички потребнос. за инженеритѣ.

Печатн. на Т. Хр. Бърдаровъ—Плъвень.